

mod enkelte Ytringer som mod Flertallets Optræden i det hele i denne Sag kan man jo have adskilligt at indvende, og jeg skal ikke tilbageholde, at jeg finder, at det ærede Flertal gaar for vidt i sine Nægtelser. Der er adskilligt af det, de Herrer foreslaa at nægte, der har stor Betydning ikke alene, hvis vi skulde komme til at forsvare os, men ogsaa for Opretholdelsen af Forsvarsvæsenet, om jeg saa maa sige, til daglig Brug, for Mandskabets Uddannelse, Mandskabets Velbefindende osv. Men til Trods for disse Nægtelser, som jeg beklager, kan jeg ikke skønne andet, end at den Forhandling, der har været ført her i Dag, har haft en i flere Henseender for Sagen ret tilfredsstillende Karakter.

K. M. Klausen: Jeg vil først gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Han udtalte over for mine Ændringer, at han ikke saa sig i Stand til at stemme for dem, og at hans Parti ikke kunde stemme for dem som et lovtro Parti, fordi de vilde krænke bestaaende Love. Jeg vil nedlægge en bestemt Protest derimod og bestemt hævde, at jeg og mit Parti i denne Sag ere lige saa lovtro som den ærede Ordfører og hans Parti. Jeg kan ikke indse, at disse Ændringer i mindste Maade kunne krænke de bestaaende Love. Det vil meget godt kunne lade sig gøre at administrere Hæren for de 9 Millioner Kr., som vi ville gaa med til at bevilge. For 20 Aar siden var der ikke det mindste i Vejen for at administrere Hæren med endnu mindre. Jeg har hverken foreslaaet Nedsættelse af Lønninger, Føde, Klæder eller den Slags nødvendige Ting, hverken til Officerer, Soldater eller Heste, saa jeg kan ikke se andet, end at man meget godt kunde administrere Hæren dermed. Og hvad Hærens Kampeevne angaar i Tilfælde af, at vi kom i Krig med en Stormagt, vil den hverken være større eller mindre med Vedtagelsen af mine eller Flertallets Ændringer — den vil være lige umulig med begge. Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) beklagede sig over den Knaphed, der altid blev udvist i militære Øjemed. Det forekommer mig at være et stift Stykke, naar de Herrer faa Lov til at tømme Statskassen for omtrent Tredje-

delen af dens Indtægt — omtrent 18 Millioner Kr. øse vi ud Aar efter Aar til Militærvæsenet — saa bagefter at komme og sige, at det er for lidt, og at vi ere knappe og karrige. Der er jo intet som helst i dette Land, hvortil vi saadan ødsle med Penge som netop Militærvæsenet. Nej, Sagen er, at de Herrer Militarister ere i den Grad fordringsfulde, at ingen kan komme op paa Side af dem i dette Land. De overgaa enhver som helst anden Stand her i Landet i at stille glubske Fordringer til Statskassen, og naar de saa ikke faa alt, hvad de ønske, jamre de over, at de blive afknappede. Ja, de Herrer skulde klage, de faa 18 Millioner, det er maaske de 18 Millioner for meget til dem. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at Fæstningen smuldrer hen. Ja, det har jeg gjort, og det var med stor Glæde, at jeg udtalte det. Jeg har Ret til at udtale det, for det var ikke andet, end hvad Ministeren har oplyst os om. Jeg skal i den Henseende tillade mig at henvise til de Anmærkninger, der ledsagede Finanslovsforslaget for to Aar siden. Da skrev den daværende Krigsminister, at Fæstningen nu geraadede i Forfald, og vi se jo nu daglige Klager over, hvorledes Svamp og Fugt og Raaddenskab tære paa den. Det har man altsaa Ret til at sige, at den smuldrer hen, og det er mig en stor Glæde, at den gør det. Jeg skal derefter gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt). Det ærede Medlem for Slagelse har allerede høstet stor Anerkendelse for sine Udtalelser. Der er to meget varme Patrioter, der allerede have omfavnet og takket ham derfor. Der skal jo heller ikke meget til, at man her i dette Land kan blive anset for en stor Patriot. Naar blot det ærede Medlem for Slagelse siger: Herregud, det er dog smaatskaaret ikke at ville bevilge disse 17—18,000 Kr. til Fæstningen, som det drejer sig om, saa kan det ærede Medlem straks slaa sig op paa disse 17—18,000 Kr. og blive en stor Patriot her i dette Land og maaske paa dem blive Ridder af Dannebrog. For de Herrer staar det jo saaledes, at Fæstningskærlighed og Fædrelandskærlighed er et og det samme, og de, der ikke nære Fæstningskærlighed, frakende de straks glat væk